

Gidersin

– yanık ozan · 18 Ekim 2015

Hiç vefa bekleme servi boyludan, Vuslatı düşünde görür, gidersin
Eylül rüzgârından, hoyrat doludan
Bir yaprak misali kurur, gidersin

Deli filozofun söylemi gibi,
Sudaki yaprağın âlemi gibi
Rotasından çıkan bir gemi gibi
Bazen bir kıyıya vurur, gidersin

Sevgi yüce durak, kin derin kuyu
Ömür dediğin ne, bir defne boyu
Gün gelir, borazan çalar boruyu
Sonsuz bir meçhule yürür gidesin.

Gözlerinde yağmur, saçlarında kar
Sevdan alevlenir, gönlünü yakar
Mutluluk hayalin hep boşa çıkar
Hüznün ikliminde erir gidersin

Hiç izi kalır mı yerde gölgenin?
Düşen şu yapraktan farkın ne senin?
Kumral ya da esmer olsa da tenin
Karışır toprağa, çürür, gidersin.

Yanık Ozan, budur Hakkın fermanı
Akrebin zehrinde ara dermanı
Duman duman olur düşler harmanı
Başacağını yele verir gidersin.
Muhammet AVCI